

Fitxa n°: 9

Títol: *Conquista difícil, La*

Director: Pedro Puche

Guionista: Pedro Puche, segons la novel.la homònima de Rafael López de Haro.

Productora: Producciones Cinematográficas Ritmo

Any producció: 1941

Gènere: Comèdia

Localització: Arxiu de la Filmoteca Española a Madrid

Intèrprets principals: Maruchi Fresno (Luisa), Luis Prendes (Jaime), Lily Vincenti (Lily).

Nom personatge: Lily (Lily Vincenti).

Personatge antagonista: Luisa (Maruchi Fresno)

Tipus A-B-C: A

Arxiu gràfic: sí

Durada: 1h. 22'

Més informació

A partir de la novel.la homònima de Rafael López de Haro.

Argument

El padre de Luisa, un adinerat empresari, està enamorat “de un extravió”, i ella intentarà per tots els mitjans que no es casin, perquè té por de perdre el patrimoni i la posició. De fet, Lily és una jove capritxosa amb l'únic interès d'aconseguir diners de l'empresari, en forma de joies i regals.

L'empresari dilapida tota la seva fortuna a causa de Lily, i també els diners de l'empresa, sense parar-se a pensar que haurà de passar comptes amb els seus socis si l'empresa fa fallida.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

Ha d'haver-hi un culpable dels interessos de Luisa, de les perversions del pare i de Jaime: Lily, la dona fatal.

Descripció física df

Rossa, amb cabellera ondulada, ulls grossos i clars, amb els malucs amples i marcats. Alta i esvelta, d'aire sofisticat, altiva.

Descripció psicològica df

Dominant, tossuda, determinada, amb els plans fets, interessada. És francesa.

<p>Trets seductors personals</p> <p>El fet de ser estrangera li dóna glamour i crea una distància que li reporta l'efecte estelar, similar a l'adulació que tenen els fans per les estrelles.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>Luisa, responsable, seriosa i protectora, la filla ideal.</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>Don Juanito Jaime Uría, el fill del soci del pare de Luisa.</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Enjoiada, guants, barret de costat dret, pells blanques, llavis vermells, vestit de tirants amb pedreria blanc, vestit amb rodones. Collaret de perles; les joies en general, que la fan sentir poderosa.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>Cap, viu dels homes.</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>Jaime li munta una trampa a Lily, fent veure que fugirà amb ella, i, en el darrer moment, truca al pare de Luisa i li ensenya el tipus de dona que és. Lily es queda sense res ni ningú.</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>22' - Apareix reflectida en un mirall, emprovant-se un collaret de perles. 26'15'' - Lily diu a Don Juanito: <i>"Hasta siempre, hasta toda la vida..."</i>,riu mentre marxa i quan tanca la porta es posa molt seria. 43' - Surt amb Jaime i el pare li demana explicacions. 51'30''- 54'- Jaime defineix la dona fatal, Lily, de la manera següent: <i>"...se trata de una mujer fácil, muy difícil, lista, un demonio, eso sí, calcula todos los efectos que quiere producir ¡Cómo sabe hablar! ¡Y cómo sabe callar! ¡Cómo se peina, y cómo se despeina! ¡Cómo se viste!"</i>- Jaime explica com és Lily a Luisa, en detall. 81' - Jaime li para una trampa, per així mostrar-li a Mariano com és Lily.</p>

Fitxa nº: 10

Títol: *Cristina Guzmán*

Director: Gonzalo Pardo Delgrás

Guionista: Gonzalo Pardo Delgrás

Productora: Juca Films, S.A.

Any producció: 1943

Gènere: Comèdia dramàtica

Localització: Arxiu de la Filmoteca de la Generalitat de Catalunya (3277CV)

Intèrprets principals: Marta Santaolalla (Cristina/Fifí), Ismael Merlo (Atalanta), Luis García Ortega (Prince Valmore), Carlos Muñoz (Joe), Lily Vincenti (Gladys).

Nom personatge: Cristina/Fifí (Marta Santaolalla)

Personatge antagonista: Gladys (Lily Vincenti)

Tipus A-B-C: A

Arxiu gràfic: sí

Durada: 1h 42'

Més informació

A partir de la novel·la homònima de Carmen de Icaza.

Cartell publicitari del film:

Argument

Cristina Guzmán té un fill- Duc de Monterreal-, i li ofereixen una feina a París. Li paguen mil dòlars per fer-se passar per la jove comptessa Fifí, amant d'un ric americà. Aquesta jove resulta ser la causant de la malaltia del seu

<p>marit Joel i dona fatal, alhora que sembla que Cristina Guzmán també és dona fatal.</p> <p>Tota una sèrie d'embolics porten els dos personatges femenins a trobar-se i es reconeixen com a germanes. Les dues joves es reconcilien i comencen a solucionar-se els problemes.</p>
<p>Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama</p> <p>Desapareguda, la vida del seu fill depèn d'ella. És el pretext per a la trama.</p>
<p>Descripció física df</p> <p>Cabells recollits, rossa –perquè representa ser americana-, celles marcades i ulls grossos i foscos. Quan arriba a París, es presenta amb els cabells deixats anar, mig ondulats i molt atractiva i seductora.</p>
<p>Descripció psicològica df</p> <p>Forta, optimista, intel·ligent, rebel, sap mentir molt bé, manipula, enganya els homes. Fàcil per als homes, tots la pretenen.</p>
<p>Trets seductors personals</p> <p>Sexi i amb una personalitat molt marcada, transmet una seguretat que enlluerna els homes.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>Gladys, gelosa des de l'inici, és rossa i maca i més sofisticada. Vol relacionar-se amb Mr. Prince, el pare de Joel.</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>Joel, que sembla bo però que es converteix en un tirà.</p> <p>Mr. Prince, pare de Joel, que és bo, es preocupa pel seu fill i s'enamora de Cristina Guzmán.</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Beu cervesa però res de licors, porta barret, va sola per la vida. Duu un abric llarg que li dona un aire molt sofisticat. Té criada. Porta guants.</p>

Professió de la df

Professora d'idiomes, s'ha quedat sense feina.

Destí de la df, missatge del film

Acaba sent bona, torna per cuidar el seu fill, havent acabat la seva tasca – Joel es mor.

Fifí es queda a París vivint del que pot, no vol treballar.

Talls justificatius de l'arquetip

14'15''- La dona fatal envoltada d'homes; va cap a París en tren i fuma.

15'45''- Té un passat secret amb algú que ja és mort.

Fitxa nº: 11

Títol: *Cuando los ángeles duermen*

Director: Ricardo Gascón

Guionista: Ricardo Gascón Ferré (guió tècnic).

Productora: Pecsá Films (acollida al Crèdit del Sindicat Nacional del Espectàcul amb 437,500 pessetes).

Any producció: 1947

Gènere: Drama

Localització: Arxiu de la Filmoteca Espanyola a Madrid, en 35mm, bon estat.

Intèrprets principals: Amedeo Nazzari (Blin), Gina Montes (Bàrbara), Clara Calamai (Elena), María Eugènia Branco (Blanca).

Nom personatge: Elena (Clara Calamai)

Personatge antagonista: Bàrbara (Gina Montes) i Blanca (María Eugènia Branco).

Tipus A-B-C: A

Arxiu gràfic: sí

Durada: 1h.45'

Més informació

Segons la novel·la de C. Benítez de Castro

Argument

Un home, anomenat Blin, marxa del seu poble natal per treballar a la ciutat. Una dona enamorada d'ell, Bàrbara, el segueix i viu a la mateixa fonda que ell.

Elena i Blanca es disputen l'amor per ell. Elena, que és propietària d'una fàbrica, aconsegueix embolicar-lo amb una sèrie de malentesos que acaben amb la mort de Blanca, víctima d'un atac cardíac.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

Mestressa de la fundició.

Descripció física df

Morena, alta, prima, ulls grossos, rodons i foscos.

Descripció psicològica df

Poderosa, dominant, seductora, determinada, egocèntrica, de classe alta, mentidera.

<p>Trets seductors personals</p> <p>La seva elegància.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>Bárbara, la noia que el segueix des del poble; Blanca, la filla de la portera.</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>Pablo (de sobrenom Blin).</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Anell de pedra rectangular a la mà dreta, amb pells, barret pamela negra i ploma blanca a l'esquerra, reixa pel davant de la cara, jaquetó negre, guants negres i bossa marró petita de mà, quadrada. Fumadora, amb la dreta. Collaret de perles amb nus al davant.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>Propietaria d'una fundició.</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>Marxa, li dóna les accions que ell ha volgut sempre, i deixa de perseguir-lo.</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>1r ROTLLO:</p> <p>Presentació dels personatges: Bárbara abandona un compromís i fuig darrera de Pablo. A Madrid, tot són dificultats.</p> <p>2n ROTLLO:</p> <p>Els visita el frare del poble per tal de casar-los i que no visquin en pecat, però Blin s'hi nega.</p> <p>3r ROTLLO:</p> <p>Aparició de la dona fatal.</p> <p>5 rotllos en 35mm.</p>

Fitxa nº: 12

Títol: *Cuentos de la Alhambra*

Director: Florián Rey

Guionista: Florián Rey, Fernando Alarcón

Productora: Peninsular Films, UNINCI (prod. Asociado). Acollida al Crèdit del Sindicat Nacional del Espectàculo amb 750,000 pessetes.

Any producció: 1950

Gènere: Comèdia

Localització: Arxiu personal

Intèrprets principals: Carmen Sevilla (Mariquilla), José Isbert (Don Cosme, el escribano), Mario Berriatúa (Juan Lucas), Nicolás D. Perichot (Governador), Rosario Royo (Paquita), Carmen Sánchez (Doña Tula).

Nom personatge: Mariquilla (Carmen Sevilla)

Personatge antagonista: Tía Tula (Carmen Sánchez)

Tipus A-B-C: A

Arxiu gràfic: sí

Durada: 1h 38'

Més informació

Basada en el conte *El gobernador y el escribano*, de Washington Irving.

Cartell publicitari del film:

Argument

Quan, als voltants del segle XVIII, l' Alhambra tenia autonomia com a plaça militar, va sorgir una constant rivalitat entre el governador militar i el corregidor de la ciutat de Granada. Aquesta situació era aprofitada per delinqüents que s'acollien al dret d'asil per tal d'introduir-se a la fortalesa. En aquest ambient viu Mariquilla, una bonica gitana que està enamorada de Juan Lucas, un soldat sota les ordres del governador de l'Alhambra. El jove es veu obligat a desertar quan el sorprenden amb la seva promesa. El confonen amb

Varguitas, un famós bandoler.
<p>Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama</p> <p>Casar-se amb Juan Lucas. Degut a aquest fet, l'única arma que té és el seu físic. És el pretext per a la trama.</p>
<p>Descripció física df</p> <p>Morena, cabells arriassats i deixats anar, ulls grossos i expressius, boca generosa, moviments de celles seductors, malucs amples i escot generós.</p>
<p>Descripció psicològica df</p> <p>Manipuladora, coqueta, seductora, utilitza els seus encants físics per aconseguir els seus propòsits. Mentidera, coqueteja amb tots els homes per aconseguir béns materials.</p>
<p>Trets seductors personals</p> <p>Guapa, jove i amb sal, sap seduir amb molta gràcia i sap mostrar-se suficientment dèbil davant de la seva víctima per tal que aquest se senti més mascle i s'activi com a protector.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>Tía Tula, que és una dona reprimida, solterona.</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>Lucas, que és amonestat per saltar-se la vigilància per culpa d'ella. Governador, que és un home d'avançada edat, poderós i amb diners. Don Cosme, que és gran, té diners i posició.</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Vestit folclòric, grans arracades, escot i collaret llarg amb el qual juga a seduir.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>Cantaora aficionada; quan s'escapa amb Lucas, ho fa per necessitat.</p>

Destí de la df, missatge del film

Torna les joies a la Tia Tula- futura corregidora- i demostra la innocència de Lucas. Marxen junts, es casen i es reforma.

Talls justificatius de l'arquetip

6'-8'- sedueix el sr. Governador per protegir-se de la tossudessa del seu pare.

13'- sedueix don Cosme.

23'35"- explica a Lucas com va seduir don Cosme.

24'40"- Lucas li confessa que està gelós i ella li fa saltar-se la feina.

36'20"- 38'41"- manipula don Cosme per aconseguir un salconduit.

42'- manipula el senyor governador.

Fitxa nº: 13

Títol: *Danza de fuego*

Director: Jorge Salviche

Guionista: Juan Ors Navarro, Andre Hugon; diàlegs: Jean Feline.

Productora: Cinemediterráneo S.A., Cinéma de France.

Any producció: 1942

Gènere: Drama

Localització: No tenim constància de l'existència de còpia, referència del catàlogo de A.L. Hueso.

Intèrprets principals: Antòñita Colomé (Carmela), Luis Arroyo (Juan), Eduardo Valverde (Pepe Valero), María Luisa Gerona (florista).

Nom personatge: Carmela (Antòñita Colomé)

Personatge antagonista: María Luisa Gerona (florista)

Tipus A-B-C: A

Arxiu gràfic: sí

Durada: 1h.26'

Més informació

Argument

Carmela és una jove òrfena i pastora de cabres en un poble andalús, que no es conforma amb la seva situació i ambiciona una vida millor. Té els ulls posats en Rafaelillo, un jove de bona posició del poble. Un dia arriba al poble un grup de gitans i Carmela decideix fugir amb Pepe, un ballarí gitano que l'ha enlluernat, i d'aquesta manera conèixer món. Al cap de poc temps, Carmela destaca com a ballarina i la contracta un empresari madrileny. A Madrid es

<p>retroba amb Rafaelillo, a qui sedueix, i d'aquesta manera aconsegueix la vida que tant anhelava, plena de luxe.</p>
<p>Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama</p> <p>És la història de la seva trajectòria vital. És el pretext per a la trama.</p>
<p>Descripció física df</p> <p>Morena, ulls grossos, celles perfilades, llavis molsuts, mirada penetrant.</p>
<p>Descripció psicològica df</p> <p>Determinada, interessada, capritxosa, egoista.</p>
<p>Trets seductors personals</p> <p>Mirada penetrant, seductora.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>La florista.</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>Pepe i Rafaelillo.</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Arracades grosses, escots banyera, vestits de nit llargs.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>Ballarina.</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>Es queda sola. Rafaelillo, que és la seva font d'ingressos, l'abandona.</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>-----</p>

Fitxa nº: 14

Títol: *Dos mujeres en la niebla*

Director: Domingo Viladomat

Guionista: Alicia Martínez Valderrama (guió literari).

Productora: Norte Films. Acollida al Crèdit del Sindicat Nacional del Espectàculo amb 300,000 pessetes.

Any producció: 1947

Gènere: Drama

Localització: Arxiu de la Filmoteca Española a Madrid

Intèrprets principals: José María Seoane (Boris), Nani Fernández (Norma), Isabela de España (Mara).

Nom personatge: Mara (Isabel de España, és a dir, Isabel de Pomés)

Personatge antagonista: Norma (Nani Fernández)

Tipus A-B-C: A

Arxiu gràfic: sí

Durada: 1h.

Més informació

És una dona fatal incompleta; el desenvolupament del personatge al llarg del film és inconnex; tan aviat sedueix com busca una víctima nova, però sense que quedi clar l'objectiu de la seducció. Tampoc manipula sinó que rebutja i ignora. És A en tant que sedueix, és jove i bonica, però sense un desenvolupament estable al llarg de la trama del film.

Argument

Romo coneix Mara i s'enamora d'ella. Ella el sedueix i l'enamora, però ha de tornar al far a treballar. De fet, Mara és una dona que balla en un cafè del port i que va amb un home diferent cada vegada. Quan Romo torna a veure-la ballar i la troba amb un altre home, perd la raó. Una nit de temporal, es produeix un naufragi i tres persones aconsegueixen refugiar-se al far: són Boris, un missioner i Norma.

Subtrama: Norma va en un vaixell i es troba amb un capità- Luis- que resulta que la coneix i està enamorat d'ella.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

És el motor de la trama, el pretext per explicar la història de Romo i la del capità.

Descripció física df

Morena, cabells solts fins al cul, llavis fins, ulls grossos i expressius, nas fi, rodona, amb malucs.

<p>Descripció psicològica df</p> <p>Seductora, palpaire, llibertina; té relacions amb Romo només conèixer-lo.</p>
<p>Trets seductors personals</p> <p>El seu caràcter seductor i llibertí.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>Norma, que ha patit però que és bona.</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>Romo El capità de vaixell Luis de Govar.</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Vestit llarg, talons, escot banyera, flors al cap, cabells salvatgement deixats anar, es peta de riure; tipus medusa, xucla l'home. Balla en públic molt atrevidament. Barret negre amb ploma blanca, collaret de perles.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>Artista- cantant.</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>Es queda amb Romo al far, ell malalt i ella cuidant-lo. Allà s'acomiada de Boris, escull quedar-se amb Romo. Romo mor en un incendi provocat per ell mateix. A comissaria, quan Mara és a punt de confessar la culpabilitat per la mort de Romo, troba el capità Luis, i es queden junts. Trama i subtrama es fonen en un final feliç, mentre contemplen el resplendor de les flames del far (on s'està cremant el cos de Romo).</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>25'50'' - <i>¡Ese! Está muy de aquí</i> (fa un gest amb el dit al front volent dir que està boig), <i>pues ¿No quería llevarme al faro? ¿Cómo si una hubiera venido al mundo para vivir entre esas cuatro paredes!</i></p> <p>27'20''- 29'05''- Es barallen el taverner i Romo perquè el taverner li diu que ella no hi és.</p> <p>29'05''-29'35''- Romo s'arroseega per ella, i ella només diu: -"Es un loco...".</p>

Fitxa nº: 15

Títol: *Filigrana*

Director: Luis Marquina

Guionista: Luis Marquina

Productora: Manuel del Castillo. Acollida al Crèdit del Sindicato Nacional del Espectáculo amb 875,000 pessetes.

Any producció: 1949

Gènere: Drama

Localització: Arxiu personal

Intèrprets principals: Conchita Piquer (María Paz, “Filigrana”), Fernando Granada (José Guadaira), Alberto Romea (don Hermógenes), Miguel Gómez (Dionisio), Carmelita Sevilla (Rosario Guadaira).

Nom personatge: Filigrana (Conchita Piquer)

Personatge antagonista: Carmen (Carlota Bilbao)

Tipus A-B-C: A

Arxiu gràfic: sí

Durada: 1h. 43'

Més informació

La cançó “Ojos verdes”, de Quintero, León i Quiroga, és present a l’inici i al final del film, interpretada per Conchita Piquer. Les cançons ajuden al desenvolupament de la trama i en donen informació addicional. El to utilitzat per l’actriu també participa del to del film: al principi del film, en cantar “Ojos verdes”, Filigrana és malenconiosa; al final del film, quan la torna a cantar, és triomfant i optimista.

Només és dona fatal al principi del film, quan ella està ressentida. Després es casa amb Guillermo Harrison a l’Argentina.

Argument

Filigrana està en el seu millor moment artístic. Un pretendent anomenat Guillermo Harrison li demana de casar-s’hi, i ella recorda i li explica la història amb el comte de Montepalma.

Buenos Aires, 1927. María Paz, una gitana coneguda com a “Filigrana”, triomfa com a cantant als escenaris argentins. Allà coneix Guillermo Harrison, un home de negocis ric que pretén casar-se amb ella, però abans d’acceptar-lo li explica la història del seu descís amorós.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

El rencor pel tracte rebut del comte degut al seu enamorament. Es revenja, l’arruïna al cap de vint anys.

Descripció física df

Morena, cabells llargs i arrissats, pit, ulls foscos i grossos i celles marcades.

Boca grossa i nas prominent.
Descripció psicològica df Ressentida, dominant, egoista i mentidera.
Trets seductors personals Quan sedueix es deixa els cabells solts; quan parla seriosament, els du recollits.
Antagonistes La promesa del comte, Carmen. No és gitana com ella. És fina, de cabells castanys, adinerada, no és andalusa. És una senyoreta i la promesa del comte.
Víctimes de la df Guillermo Harrison.
Vestuari, atrezzo Vesteix amb pells blanques per ressaltar la seva morenor. Arracades penjants i collaret. Mocadors per recollir-se els cabells, volants en els vestits folklòrics.
Professió de la df Artista, cantaora i bailaora.
Destí de la df, missatge del film La diferència de classes motiva el menyspre del comte i el ressentiment de Filigrana. L'amor frustrat de Filigrana es veu completat amb el seu fill i la filla del comte.
Talls justificatius de l'arquetip 6' 50''-7'25''- Filigrana diu al seu ajudant de camerino: “...Pa divertirme ¿No tengo derecho? Pa jugar con los hombres y burlarme de sus sentimientos. La herida no me ha dejao otra cosa...tan de golpe la cerraron que aún siento el dolor dentro de mí. Pa echarlo fuera quiero que paguen los demás la culpa de uno...Mira, no sé que é má difícil, si que me encuentren a mí el corazón o que exista sobre la tierra un hombre que valga.”

Fitxa n°: 16**Títol:** *La florista de la reina***Director:** Eusebio Fernández Ardavín**Guionista:** Eusebio Fernández Ardavín**Productora:** UFISA**Any producció:** 1940**Gènere:** drama**Localització:** Arxiu personal**Intèrprets principals:** María Guerrero (Flor), Alfredo Mayo (Juan Manuel), Ana Mariscal (Elena), Jesús Tordesillas (el Duque), Manolita Morán (mare de Flor).**Nom personatge:** Elena (Ana Mariscal)**Personatge antagonista:** Flor (María Guerrero)**Tipus A-B-C:** A**Arxiu gràfic:** sí**Durada:** 1h. 20'**Més informació**

L'argument l'hem extret de la contracoberta de la caràtula de l'edició de Vídeo Mercury Films.

Argument

Madrid, fi de segle XIX. Flor és una bella florista d'un teatre que una nit d'obra coneix Juan Manuel, un noi somiador que ha arribat a Madrid amb l'esperança d'estrenar diverses obres que té escrites. Les seves il·lusions es van apagant davant de les dificultats artístiques que li surten al pas i, una nit, afamat i afectat pel fred, cau desmaiada al llindar del teatre on es troba Flor venent flors. Aquesta el recull i el porta a casa seva, on la seva mare el cuida sol·lícitament. Juan Manuel es restableix i es casa amb Flor, la qual, per mediació d'un empresari del teatre on es troba treballant, aconsegueix que estreni una obra, que esdevé un gran èxit. Quan Juan Manuel aconsegueix l'èxit, fuig amb Elena, la primera actriu del teatre, i abandona Flor, que ha de tornar a la seva professió de florista i aconseguir recuperar Juan Manuel.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

És l'amant de Juan Manuel, home d'èxit i cultivat culturalment.

Descripció física df

Morena, amb mitja cabellera, cabells ondulats, celles primes i marcades, ulls expressius, boca grossa, llavis prims i perfilats.

Descripció psicològica df

Aprofitada, interessada, freda, calculadora, egocèntrica.

<p>Trets seductors personals</p> <p>Mirada seductora, dolçor falsa però atractiva, glamourosa.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>Flor, la muller de Juan Manuel</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>Juan Manuel, per mantenir-la i mantenir la fama. El Duc, per mantenir-la.</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Escotada, pintada i molt refinada.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>Actriu de teatre</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>Després del duel en què Juan Manuel queda ferit de mort, desapareix de la trama. El missatge del film és clar: el bé triomfa per damunt del mal, tot i que sempre hi ha víctimes malmeses pel camí.</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>53'-57'45"- Trobada de Flor i Elena per primera vegada, on es veu que la dona fatal, Elena, no s'assabenta de les intencions de Flor, que ha planificat la recuperació del seu marit. També veiem com Elena aparta Juan Manuel perquè ja no té diners, i no és per a ella un mitjà de subsistència, que és pel que ella utilitza els homes.</p> <p>1h.3'- Envoltada d'homes després de la funció, alimenta el seu ego.</p> <p>1h.9'30"-1h.11'50"- S'enfronten les dues dones; guanya la dona fatal, sentenciant amb la frase següent:</p> <p><i>“ Sepa usted que si hasta hoy Juan Manuel fue para mí sólo un capricho, por lo mismo que hoy usted me lo disputa, no suelto mi prenda, ¿Entiende? Pues más claridad, el agua.”</i></p>

Fitxa n°: 17**Títol:** *Gente sin importancia***Director:** José González de Ubieta,**Guionista:** Eduardo Manzanos, José Gonzalez de Ubieta (guió tècnic).**Productora:** Sagitario Films**Any producció:** 1950**Gènere:** Drama**Localització:** No tenim constància de l'existència de còpia.**Intèrprets principals:** Antonio Riquelme, hijo (Mauro), Felipe Fernansuar (Zacarías), Mary Lamar (Ángela), Armando Moreno (Andrés).**Nom personatge:** Ángela (Mary Lamar)**Personatge antagonista:** Elena (Marisa Yagüe)**Tipus A-B-C:** A**Arxiu gràfic:** sí**Durada:** 1h.26'**Més informació**

A partir de la novel·la *Humillados y ofendidos* de Fiodor Dostoievski. Com a títol provisional es va titular *Natacha*, i amb aquest es va demanar el permís de rodatge.

Argument

Andrés, un jove transportista, arriba a Madrid per formalitzar el compromís amb Ángela, la seva xicota. Lucas, el pare d'Ángela, li comunica que la seva filla s'ha escapat de casa per anar-se'n a viure amb el fill de Zacarías, un antic enemic seu. Marxa a casa d'un conegut seu malalt, que li encomana que cuidi de la seva néta. Andrés marxa amb Elena, i Lucas i Zacarías s'enfronten, i Zacarías mor fortuïtament, degut a una ensopegada que el fa caure pel pati interior de l'edifici.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

És el pretext per al desenvolupament del relat.

Descripció física df

Morena, cabells ondulats i pentinats, llavis molsuts, celles perfilades i denses, esvelta, amb pit i guapa.

Descripció psicològica df

Independent i egoista, només pensa en ella; porta la fatalitat a qui l'envolta.

<p>Trets seductors personals</p> <p>La seva fesomia i l'empenta que demostra per decidir marxar de casa i viure en pecat.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>Elena, néta d'un vell amic d'Andrés.</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>Andrés, el xicot d'Ángela. Lucas, el pare d'Ángela.</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Va vestida senzilla però marcant el pit i els malucs.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>No se'ns diu.</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>Es peneideix en veure el seu pare malferit degut a la baralla amb Zacarías. El missatge del film pot entendre's com que una dona ha d'esperar al seu enamorat i sacrificar-se, sense apassionament, donat que si no ho fa només portarà fatalitat.</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>-----</p>

Fitxa nº: 18

Títol: *Gracia y justicia*

Director: Julián Torremocha

Guionista: Antonio Quintero (argumento)

Productora: Exclusivas Ernesto González

Any producció: 1940

Gènere: Drama

Localització: Arxiu personal

Intèrprets principals: Mary Santamaría (Trini), Isa del Mar (María de los Dolores, señora de Miranda), Mario Gabarrón (Enrique Baena), niño Juan Luis (Quique), Salvador Soler-Mari (Salvador Miranda).

Nom personatge: María de los Dolores (Isa del Mar)

Personatge antagonista: Trini (Mary Santamaría)

Tipus A-B-C: A

Arxiu gràfic: no

Durada: 1h. 15'

Més informació

Segona part de *Morena Clara* segons l'obra d'Antonio Quintero.

La informació d'aquesta fitxa, que no hem pogut extreure dels visionats del film, l'hem trobat a la base de dades del Ministerio de Cultura.⁷⁴⁹

Argument

Triangle sentimental entre la gitana Trinidad, el seu marit Enrique Baena i María Dolores, la dona d'un financer sense escrúpols.

Trinidad és una gitana que canta molt bé i de fama coneguda arreu del país. El seu marit, un ambiciós home de negocis, farà el que calgui per ascendir en el poder politicoeconòmic. Mentrestant, María Dolores, esposa rica i avorrida d'un financer sense escrúpols, flirtejarà amb Enrique, a esqueses del seu marit i de Trinidad.

Però Trinidad, ajudada per la família i els amics, descobrirà l'afer i, amb molta astúcia, farà tornar les coses al seu lloc.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

És el pretext perquè la trama avanci a l'inici del film. En conèixer Enrique Baena, se n'encapritxa i l'incident desencadena la resta del relat.

Descripció física df

Castanya, cabells llisos, cara rodona, boca grossa, celles perfilades

Descripció psicològica df

⁷⁴⁹

http://www.mcu.es/bbddpeliculas/buscarDetallePeliculas.do?brscgi_DOCN=000002840&brscgi_BCSID=62224701&language=es&prev_layout=bbddpeliculasResultado&layout=bbddpeliculasDetalle.

Capritxosa, egoista, sofisticada i dominant.
<p>Trets seductors personals</p> <p>La seva posició la fa sentir-se forta i determinada, cosa que la fa atractiva als ulls d'Enrique.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>Trini, la dona d'Enrique, que suposadament s'ha casat amb Trini molt enamorat. Però Trini és vulgar i inculta, tot el contrari de María Dolores.</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>Enrique, marit de Trini. Salvador Miranda, el seu marit.</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Vestida de negre, amb pinta i una creu ben gran i clara penjada, que contradia les seves accions seductores.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>Dona d'un financer adinerat.</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>Resta amb el seu marit, perquè no li surt bé la jugada de separar-se i anar-se'n amb Enrique. El missatge és: una dona pot ser inculta i vulgar però alhora pot ser molt llesta.</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>6'20"- 7'10"- La dona de don Salvador coqueteja amb el señor Baena la primera vegada que el coneix i ja l'emplaça a visitar-lo a ell i la seva dona a Sevilla al cap de poc temps.</p> <p>8'25"-9'- Explica el significat del Títol del film i el marit es comença a mostrar gelós.</p> <p>13'- La dona d'Enrique veu com la senyora Miranda i Enrique s'abracen. I la senyora Miranda diu: "...<i>Mi marido es bueno, generoso, fiel, pero...yo no soy feliz...vivo resignada...</i>", i es besen.</p> <p>29'- Conversa entre María Dolores i Enrique. Es vol separar del seu marit i tempta Enrique.</p> <p>34'50"- La dona d'Enrique aconsegueix que María Dolores nomeni Enrique ministre; sembla que són amigues, i diu: "...<i>un beso en la mejilla la noche de</i></p>

pasión, si fue el beso de Judas, que la perdone Dios...”

38'- Don Salvador sospita de la seva dona: “...una sola advertencia: mi mayor tesoro eres tú, si ese caballerito te separa de mí, entonces sabrán todos la clase de hombre que es Salvador Miranda”.

Fitxa nº: 19

Títol: *Ha entrado un ladrón*

Director: Ricardo Gascón Ferré

Guionista: Manuel Gascón, Ricardo Bengoa

Productora: Titán Films

Any producció: 1949

Gènere: Drama

Localització: Arxiu de la Filmoteca de la Generalitat de Catalunya

Intèrprets principals: Roberto Font (Jacinto Remesal), Margaret Genske (Natalia), Antonio Bofarull (don Miguel).

Nom personatge: Natalia (Margaret Henske)

Personatge antagonista: no n'hi ha.

Tipus A-B-C: A

Arxiu gràfic: sí

Durada: 1h. 37'

Més informació

Còpia en 8 mm. A la Filmoteca de la Generalitat de Catalunya, no es pot visionar per motius de conservació.

A partir de la novel·la homònima de Wenceslao Fernández Flórez.

Argument

Jacinto Remesal és un home tímid i apocat que abandona el seu poble gallec i marxa cap a Madrid. Allà troba feina com a comptable en una empresa teatral. Per casualitat, coneix Natàlia, una bella dona, i s'enamora d'ella. La jove accepta mantenir una relació amb ell amb la condició que finalitzarà quan torni el seu marit d'Amèrica. Quan aquest torna, el jove no es resigna a perdre Natàlia. Una nit, es dirigeix a casa d'aquesta en un darrer intent per recuperar-la. Definitivament rebutjat, borbato, i sabent que Natalia no va estar mai casada amb ningú, a Remesal - després d'una forta discussió amb Natalia - li ve un atac. La jove, per no veure-s'hi involucrada, treu el cos al carrer. El protagonista mor mentre passen per la seva memòria les imatges de la seva vida.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

És l'incident desencadenant, el motiu per al sorgiment del conflicte i per donar continuïtat d'acció al relat.

Descripció física de

Morena, cabells ondulats, celles marcades i perfilades, ulls grossos i foscos, llavis molsuts.

<p>Descripció psicològica df</p> <p>Mentidera, aprofitada, dolenta (el final la defineix).</p>
<p>Trets seductors personals</p> <p>Guapa, és una dona de bona posició que no depèn de cap home per a la seva supervivència. Aquesta independència la fa seductora. El fet d'estar enganyant un marit- tot i que fictici- també la fa més desitjable, perquè suposadament estima apassionadament.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>No n'hi ha.</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>Remesal</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Collaret de perles de tres voltes, arracades de pedreria grans, escot banyera, pestanyes postisses.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>Dona de bona posició.</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>Es queda amb el seu altre amant, el fictici marit. El missatge seria: hi ha dones molt dolentes i mentideres; vigileu, homes de bona voluntat.</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>-----</p>

Fitxa nº: 20

Títol: *Lola Montes*

Director: Antonio Román

Guionista: Antonio Román, Pedro de Juan Pinzones, Fernando G. Toledo.

Productora: Alhambra Films

Any producció: 1944

Gènere: Melodrama

Localització: Arxiu de la Filmoteca Española a Madrid

Intèrprets principals: Conchita Montenegro, Luis Prendes, Guillermo Marín, Jesús Tordesillas, Julio Rey de las Heras, Ricardo Calvo.

Nom personatge: Lola Montes (Conchita Montenegro)

Personatge antagonista: actriu secundària, només surt a l'inici del film, tot i que és poc clara, ja que no forma part de la trama.

Tipus A-B-C: A

Arxiu gràfic: sí

Durada: 1h. 26'

Més informació

52'24''-52'53''- tall a negre, falta el final d'una conversa íntima entre el rei i Lola.

Argument

Lola, una dona irlandesa amant del flamenc, aprèn a ballar flamenc per ambició de poder, diners i fama.

Pepe Montes, famós ballarí sevillà, dóna lliçons de ball a una dona que ràpidament aconsegueix ser famosa. Es diu Lola Montes. Aquesta s'enamora de Carlos Benjumea, però la seva ambició artística fa que no vulgui interrompre la seva carrera per res ni per ningú, i l'abandona per iniciar una llarga gira per tot el món.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

És el motor de la història, el personatge principal.

Descripció física df

Morena, alta, prima, boca fina i grossa, dentadura blanca, ulls grossos i celles llargues, cabellera morena, rínxols morens.

Descripció psicològica df

Ambiciosa, egoista, cruel, coqueta, manipuladora, seductora, vanitosa.

<p>Trets seductors personals</p> <p>Insistent, riu i mira de reüll. Abaixa el cap i mira amunt la seva víctima, amb un somriure esplèndid Quan riu, acluca una mica els ulls i mira fixament la seva víctima, el reté, és com si l'hipnotitzés.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>L'espectadora del principi, encara que d'antagonistes clars no n'hi ha.</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>Tots els homes que l'envolten: Norman Mesbury; Bovaló; Leon Ducarrier; Carlos, capità d'un exèrcit espanyol, i el rei de Baviera.</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Arracades brillants, clip/agulla de cabell amb brillants, capa, vestida sempre fosca.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>Bailaora de flamenc.</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>Al final descobrim que és espia –sense ella saber-ho-, i que tot ho feia per una causa justa. Es redimeix i entrega una donació als orfes de l'església. Torna a Espanya amb Carlos, capità de l'exèrcit espanyol. L'última imatge és de Lola agenollada en un altar, amb cara de felicitat.</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>2'50"- En un diàleg, tres espectadors – un d'ells (c) és una dona- comenten el següent:</p> <p><i>a- Parece sevillana.</i> <i>b- Merecería serlo por su belleza y por su gran afición a todo lo andaluz.</i> <i>c- ¿De dónde viene?</i> <i>a- Dicen que de la India.</i> <i>b- No se sabe. De estas mujeres, lo más interesante es el misterio que las envuelve.</i> <i>c- Pues a mi no me parece tan interesante.</i> <i>b- A las mujeres nunca les parece interesante la mujer que se lo parece a los</i></p>

demás.

c- No se por qué..

b- Porque los demás suelen ser hombres. ...es irlandesa....

3'50'' - Lola convenç el taverner perquè li ensenyi a ballar flamenc.

8'30''-Lola diu:

- Más que amar el baile, ambiciono la gloria, el triunfo, sueño con multitudes batiendo palmas y ofreciéndome su fanático homenaje, y a mis pies toda la riqueza del mundo.

13'45''

Lola afirma:

- No te necesito, a partir de ahora bailaré sola.

I Pepe Montes li respon:

- Yo te he enseñado mi arte y te he dado mi nombre.¿Serás capaz de echarme de tu lado?

Lola, finalment, li diu:

- No te echo, te aparto nada más.

20' - Fotografia amb la cara de Lola desafiant i contraposada a la imatge d'ella maquinant.

25'30'' - Lola li diu a Carlos:

- Sálvame, Carlos; sálvame de mi misma.

55'50''- Enfronta el poble bavarès al seu rei, ja que el rei li dóna un palau, joies, de tot. Llavors s'ofereixen voluntaris per matar-la, entre ells tots els seus anteriors amants.

59' - Lola surt del carruatge amb un fuet i aconsegueix obrir-se camí entre la gran quantitat d'homes que hi ha. Representatives imatges pel que connoten: el gran poder que té i que exerceix.

1h03' - El rei li diu a Lola que li demani tot el que vulgui; ella fa una cara molt característica de la dona manipuladora, molt rellevant per aconseguir les seves ambicions, riquesa. El rei la fa Comtessa.

1h.21' - Es revela que, sense ella saber-ho, ha estat realitzant les tasques d'agent secret de la revolució.

1h22' - Fa cara de satisfacció en veure que té totalment hipnotitzat d'amor el

rei de Baviera. En un acte de bona fe, dóna proves al correu del rei que és espia i així pot tornar amb Carlos.

<p>Fitxa nº: 21 Títol: <i>La maja del capote</i> Director: Fernando Delgado Guionista: Fernando Delgado Productora: Mercurio Films Any producció: 1943 Gènere: Melodrama Localització: Arxiu de la Filmoteca Española a Madrid Intèrprets principals: Estrellita Castro (Mari Blanca), Manuel del Poza “Rayito” (“Pepe-Hillo”), Bartolomé Soler (“el indiano”), Carmen Vargas (marquesita Andrea). Nom actriu: Carmen Vargas Nom personatge: Marquesita Andrea Personatge antagonista: Estrellita Castro (Mari Blanca) Tipus A-B-C: A Arxiu gràfic: sí Durada: 1h. 6’</p> <p>Més informació</p> <p>El personatge de la dona fatal surt en el film poques vegades. Apareix en una escena al principi del film, quan la Maja Mariblanca i el torero es coneixen; una altra vegada quan visita la Maja Mariblanca per mentir-li i dir-li que el torero no l’estima -i així la Marquesita Andrea es podrà casar amb ell; i al final, a Madrid, amb una mirada fulminant del torero a la plaça.</p>
<p>Argument</p> <p>La maja madrilenya Mari Blanca està enamorada del torero Francisco Goya, però el pare d’ella té molts deutes i la casa per poders amb un vell. A pesar d’aquest fet, Mari Blanca segueix estimant el torero i, al cap d’un temps, davant d’una situació que es fa insostenible, fuig de casa i abandona el seu marit. Aquest surt a perseguir-la, cau del cavall i es mor. Mentrestant, Pepe Hillo pateix una agafada mortal i encarrega a un picador un missatge per a Mari Blanca.</p>
<p>Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama</p> <p>Com a competència de Mari Blanca per l’amor d’un torero.</p>
<p>Descripció física de</p> <p>Morena, cabells negres, arrissats i recollits, prima.</p>

<p>Descripció psicològica df</p> <p>Mentidera, enganya Mari Blanca per tal que es pensi que el torero no l'estima i es sacrifiqui pel seu pare i es casí amb el vell adinerat; maquinadora i envejosa.</p>
<p>Trets seductors personals</p>
<p>Antagonistes</p> <p>Marquesita, amb molts diners, morena i presumida. Té el que falta a la maja, diners.</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>Mari Blanca i el torero.</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Vestits marrons i serrells negres.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>Marquesa.</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>No es veu, però sí que es veu la seva expressió quan el torero rep la cornada, se suposa que se sent molt malament i es penedeix, i aquest és el seu càstig. De totes formes, ni una ni l'altra aconsegueixen el que volen; la moral puritana del sacrifici de la dona en bé de Déu és latent al llarg d'aquest film. És rellevant la cadena de Mari Blanca que té el torero - regal d'ella a ell- i que és una creu immensa, present abans de la mort del torero -que també presenciem- i que és entregada a Mari Blanca al final del film (destaquem que ella ja en du una altra). Impossible un final feliç, davant de totes aquestes icones.</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>10'- La Maja i el torero es coneixen</p> <p>34'20''- La Marquesita va a visitar la Maja i li diu que el torero no l'estima, i que se n'oblidi.</p> <p>62'- Mirada fulminant d'odi del torero a la Marquesita, el preu que la dona fatal paga pel seu mal comportament.</p>

Fitxa nº: 22

Títol: *Mañana como hoy*

Director: Mariano Pombo

Guionista: Antonio Mas-Guindal

Productora: Mercurio Films

Any producció: 1947

Gènere: Melodrama

Localització: Arxiu personal

Intèrprets principals: Alfredo Mayo (Miguel), Ana Mariscal (Vera), Tomás Blanco (Arturo), Teresa Casal (Liana).

Nom personatge: Liana (Teresa Casal)

Personatge antagonista: Vera (Ana Mariscal)

Tipus A-B-C: A

Arxiu gràfic: sí

Durada: 1h. 26'

Més informació

“Mañana como hoy” és el lema de l’amor que hi ha entre Vera i Miguel.

Argument

Miguel, un veritable “don juan”, marxa a treballar a l’estranger i deixa enamorada Vera, que, finalment, en veure que Miguel no torna, es casa per poders amb un vell. Ja mare d’un fill, al cap d’uns anys marxen de vacances on és Miguel i es retroben. Miguel la tempta- a Vera- fins que la fa la seva amant. Paral·lelament, s’entén amb una baronessa i persegueix encapritxadament una princesa. A poc a poc, es va quedant sol, l’abandonen la baronessa i la princesa. Els seus amics li fan el buit i intenten matar-lo, organitzats per la baronessa.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

La baronessa, per la venjança.

Descripció física df

Morena, cabells arissats i recollits, vestida amb colors clars o bé foscos i brillants, de ras, i d’estil extremat.

Descripció psicològica df

Bona posició social, independent econòmicament. Manipuladora, mentidera, envejosa, possessiva- envia una carta al marit de Vera per gelosia-, sofisticada.

<p>Trets seductors personals</p> <p>La mirada, el somriure seductor.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>La princesa Mary, una joveneta angelical i innocent</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>Miguel, Vera, Mary, el fill i marit de Vera; és a dir, la família, encara que en aquest cas també seria Miguel un home fatal.</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Ventall que li serveix per coquetejar, flors al cap de color blanc que contrasten amb el fosc de la seva cabellera.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>Baronessa.</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>Desapareix de la trama..</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>16'00"- La baronessa diu a Miguel, a propòsit de les dones:</p> <p><i>"...las mujeres, más que en nuestra fuerza, confiamos en la debilidad de los hombres..."</i> Ho diu mentre es venta amb el ventall blanc tot mirant una possible competidora, la princesa Mary.</p> <p>35'30"-37'15"- La baronessa confessa a Miguel que està amb ell per venjar la mort de Javier –al principi, i degut a un duel. I la baronessa li diu: <i>"...No temas, yo no hago escenas, sólo devuelvo a tiempo la jugada..."</i>.</p> <p>48'35"-49'35" La baronessa comença a informar Arturo sobre els amors passatges de Miguel. Li fa veure a Arturo que Miguel juga a doble joc, entre la princesa i Vera. Diu Arturo:</p>

- "...*Esto ya no cambia nada...*"

I la baronessa li respon:

- "...*Al contrario, el juego se hace aún más divertido porque resulta doble. Es con un solo golpe hacer carambola...Gracias, aunque casi estaba segura, usted me lo ha confirmado.*"

- "*Si la he servido en algo...*"
- "*Mucho*".

49'35"- La baronessa escriu un anònim a Vera per delatar Miguel i destruir la relació entre ambdós, i la carta la rep el marit.

Fitxa nº: 23

Títol: *Mar abierto*

Director: Ramón Torrado

Guionista: Ramón Torrado

Productora: Cesareo Gonzalez Rodriguez

Any producció: 1946

Gènere: Melodrama

Localització: Arxiu de la Filmoteca Española a Madrid

Intèrprets principals: Maruchi Fresno (Carmiña Vilar), José Mª Lado (Andrés Vilar “El Touliño”), Jorge Mistral (Antonio), Fernando Fernández de Córdoba (Antonio), Maruja Fernández (Carlota).

Nom personatge: Carlota (Maruja Fernández)

Personatge Antagonista: Carmiña Vilar (Maruchi Fresno)

Tipus A-B-C: A

Arxiu gràfic: sí

Durada: 1h. 27'

Més informació

Només surt al principi, durant els primers 20' de la trama, quan es casa amb el pare de Carmenciña, coneix un home ric que naufraga, i fuig amb ell per la posició que li promet. Utilitza el pare de Carmiña per aconseguir situar-se i després l'abandona sense acomiadar-se'n.

Argument

Una dona gran explica la seva vida a un pintor que pinta una verge. Carlota es casa amb Andrés després de morir la seva dona. Té una filla que és qui relata el flashback i que es diu Carmiña. Orfe de mare des de petita, Carmiña recorda el casament en segones núpcies del seu pare, un honrat pescador anomenat Andrés Vilar. També recorda la ruïna moral i econòmica d'aquest després que la seva dona l'abandonés per Don Alberto, un home ric de ciutat a qui Andrés havia recollit després d'un naufragi.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

Andrés es queda vidu i ella s'hi casa. Pretext per a la trama.

Descripció física df

Alta, morena, esvelta i molt atractiva

Descripció psicològica df

Ambiciosa, mandrosa –no col.labora a la casa ni fa vida social-, egoista,

determinada.
Trets seductors personals La seva bellesa i encant físic, que enlluernen Andrés
Antagonistes Carmiña
Víctimes de la df Andrés
Vestuari, atrezzo D'època, amb trajes típics espanyols però molt pomposa, marcant distàncies amb la resta de la gent del poble.
Professió de la df No fa res, és la dona d'un pescador inicialment i després la dona d'un empresari
Destí de la df, missatge del film Marxa, i no torna a sorgir a la trama
Talls justificatius de l'arquetip 16' - Ella li pregunta per la seva vida i s'asseu al seu costat de forma insinuant. Ells s'agafen les mans. 18' - Ell li ofereix fugir junts amb el seu vaixell.

Fitxa n°: 24

Títol: *Mare Nostrum*

Director: Rafael Gil

Guionista: Antonio Abad Ojuel (diàlegs), Rafael Gil i Antonio Abad Ojuel (adaptació).

Productora: CESÁREO GONZÁLEZ RODRÍGUEZ

Any producció: 1948

Gènere: Melodrama

Localització: Arxiu personal

Intèrprets principals: María Félix (Freya Talber), Fernando Rey (Ulises Ferragut), Guillermo Marí (Von Kramer), Porfiria Sanchiz (doctora Fedelman).

Nom personatge: Freya Taber (María Félix)

Personatge antagonista: doctora Fedelman (Porfiria Sanchiz)

Tipus A-B-C: A

Arxiu gràfic: sí

Durada: 1h. 44'

Més informació

Adaptació de la novel·la homònima de Vicente Blasco Ibáñez

Argument

L'acció succeeix a Nàpols l'any 1939.

Una vídua viatja per Itàlia i coneix un capità de vaixell espanyol. Enamora Ulises i l'obliga a fer-li una feina. Ell no pot perquè la tripulació no el segueix. Ella s'enfada de mala manera, l'insulta i el menysprea. Influït per la jove, es veu embolicat en una xarxa d'espionatge alemany de la qual ella és membre. Però quan Freya ha aconseguit el seu objectiu, l'abandona.

Ulises torna a Nàpols i s'assabenta que el seu fill l'ha estat buscant i, en no trobar-lo, ha tornat a Espanya.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

És el pretext per a la trama.

Descripció física df

Cabellera morena i arissada, prima però amb malucs marcats, té la veu fosca –característica de l'actriu i que reforça el personatge–, ulls axinesats s i pintats de color negre fosc.

Descripció psicològica df

És traïdora, interessada, sofisticada, gelosa; té diferent parella a cada missió. Oblida Ulisses i ja té una altra parella.

<p>Trets seductors personals</p> <p>La seva presència: du una capa al cap per cobrir-se del sol i del fred; el seu aire és misteriós i el vestuari molt extremat.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>La Doctora Fedelman, ajudant de Freya.</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>El capità Ulises, que té un fill que mor com a càstig per ajudar la dona fatal en la missió.</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Tapada, amb pamela, guants fins a mig braç, cadena, collaret, arracades en forma d'anella mitjanes. Fuma i du un anell gros a la mà esquerra.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>Vídua rica –això és el que diu-, és espia alemanya; de fet, és alemanya.</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>La descobreix la policia, la jutgen i l'afusellen.</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>14'27"-15'40" Freya li diu al capità:</p> <p><i>F- "Ah, es usted.</i></p> <p><i>C- Por fin la encuentro</i></p> <p><i>F- Mire usted que maravilla, me conocen, yo creo que me conocen</i></p> <p><i>C- ¿Por qué los admiras? Son monstruosos</i></p> <p><i>F- ¡Como devoran!</i></p> <p>...</p> <p><i>F- Que felicidad ser así, ir por el mundo tendiendo las garras.</i></p> <p><i>C- ¿Eres capaz de odiar tanto?</i></p> <p><i>F- Odio a los hombres, me han hecho mucho daño.</i></p> <p><i>C- Yo no te hice otro mal que el de quererte.</i></p> <p><i>F- Quizás ese sea el peor de todos.</i></p> <p>...</p> <p>17'50"-18'15" F. canta:</p>

- *“Bésame; que, si has de morir por mi, te quiero besar.*
19’45”-

C- Yo sí que estaría dispuesto a sacrificarme por ti.

F- Muchos hombres me han dicho lo mismo, uno se mató por mí, eso dejó escrito, sin embargo, matarse no es una prueba de amor.

C- ¿Qué más se puede ofrecer en la vida?

F- “...Sólo me convencería un hombre que arriesgara por mí la posición, que descendiera a lo más bajo sin perder la voluntad de vivir”.

20’30”- Freya fa un canvi sobtat d’actitud i es torna dona fatal absoluta, comença a riure com a dona fatal i rebutja al capità amb un odi absolut:

C- Freya, no te vayas, soy ahora tan feliz.

F- Y yo lo soy con verte, aunques sea de lejos.

C- No juegues conmigo, tu actitud parece una burla continua, ya te he dicho que te quiero.

F- Y yo lo he creído ¿Qué más puedes decirme? Pero no pongas esa cara tan triste (I comença a una forta riallada de dona fatal, molt irrespectuosa envers el capità). ¿No te gusta verme reír?

C- Sí, realmente estás muy hermosa, pero cuando te ríes de mí, de mí, reírse una mujer.

F ¡Suelta! ¡Deja!...¡Suelta!

C- No me rechaces, Freya...

Fitxa n°: 25

Títol: *María Antonia “la Caramba ”*

Director: Arturo Ruíz Castillo

Guionista: Arturo Ruíz Castillo

Productora: Hércules Films

Any producció: 1950

Gènere: Melodrama

Localització: Arxiu de la Filmoteca Española a Madrid, còpia en 16mm., negatiu desaparegut

Intèrprets principals: Antoñita Colomé (María Antonia), Alfredo Mayo (Pepe- Hillo),

Nom personatge: María Antonia (Antoñita Colomé)

Personatge antagonist: Manolita (Julia Caba Alba)/ Duquesa Cayetana (Mary Lamar)

Tipus A-B-C: A

Arxiu gràfic: sí

Durada: 1h.30’

Més informació

So molt deficient, costa entendre els diàlegs

Argument

Motril, 1768.

María Antonia abandona les feines al camp i es trasllada a Motril, on comença la seva carrera artística. La trama és entorn a la seva figura, i a la determinació i fatalisme que va deixant a costa de la seva ambició, mai sadollada.

A Cadis, esclata la rivalitat entre tres pretendents seus: el contrabandista José María; Fernando, un ric hisendat, i Rafael “el Titiritero”. La pugna porta la mort a Rafael, la presó per a un innocent –Fernando- i el desterrament de María Antonia. Però la seva ambició no s’atura, i decideix instal·lar-se a la capital.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

És el fil conductor de la trama; sense ella no hi ha film.

Descripció física df

Morena, amb els cabells recollits, arracades de penjoll, un llaç a la cua, vestida amb trajos d’època. Du un remolí a la patilla, que simula un corn mirant amunt, a cada banda de galta.

Descripció psicològica df

Ambiciosa, coqueta, somiadora, seductora, manipuladora.

<p>Trets seductors personals</p> <p>Quan canta, gesticula amb les mans i els braços constantment, és com si narrés el que canta amb les mans, per fer-se més explícita i més propera al seu públic, majoritàriament masculí.</p> <p>Riu agosaradament, toca els mocadors dels homes quan els parla, parla amb la boca de pinyó i de manera melosa, es mou d'un costat a l'altre de la seva presa com si ballés, però més suaument.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>Manolita Al 2n rotlle de film, en una corrida, apareix la dona del Duc.</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>José María Fernando, de Cadis, que apareix al final del film, ja ha sortit de la presó on el van posar per ser acusat d'un assassinat que no va cometre. Alberto la subvencionada</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Arracades petites i de penjoll, flors al cap, ventall.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>Canta i balla sevillanes, tonadillera .</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>Els homes la van abandonant, es veu reflectida en un mirall i sembla embogir</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>1r rotlle de film: 5'- Un pretendent li demana de casar-s'hi i ella li diu que potser aquest any, o el següent, o un altre, s'enriu d'ell i marxa. 8'- Els dos pretendents de María Antonia s'enfronten davant d'ella: un jove del poble, humil, i un señorito. Un dels vells del poble l'avisava que no ajudi a provocar aquest tipus d'aldarulls i ella es posa a riure embogidament. 10'- S'aparella amb un entabanador que se l'endú a la ciutat a cantar, amb la promesa de l'èxit i el triomf. 13'- Es troben els dos pretendents i cap dels dos sap on és María Antonia. 16'- Dispara a José María quan aquest l'allibera de l'entabanador, no li fa res,</p>

però llavors paren a descansar i ella fuig amb el cavall de José María, i l'abandona enmig del no-res.

20'- Canta i balla en un cafè i els homes, tots, estan meravellats, tanta és la fascinació que provoca.

25' Canta en un teatre a Madrid una cançó que parla d'ella i del dilema entre els seus amants, el duc i el marquès. Al final de la seqüència, se la veu al seu camerino envoltada d'homes, entre ells el duc.

2n rotlle de film:

8'- Veiem José María, el torero, torejant i dedicant-li el toro a María Antonia. Mentrestant, també veiem la duquessa amb el duc. El torero mor d'una cornada.

10'- Reapareix Fernando, humiliat en veure com la seva estimada viu a costa dels homes.

Al final, veu un frare i sembla sentir un missatge de Déu, que li diu: "Apártate del mal", apareix la figura de la mort, el torero mort, el frare, i entre ombres, boira i una veu en off, sembla tornar a embogir. Comença a córrer desesperadament fins que cau a terra esgotada. Una processó de gent disfressada l'envolta i es mofa d'ella. Treu màscares i es troba un amant, la duquessa... De sobte, desapareixen tots i comença a ploure, trona i llampega. Tenim la imatge de María Antonia amb una màscara, esgotada, molla, temerosa. Arriba a l'església i veu i sent un frare predicant. Ella s'agenolla, mira un quadre de la verge i es penedeix en una il.luminació divina: imatge contraposada de la pintura i d'ella amb cara virginal, les mans al pit i els cabells deixats anar.

Fitxa n°: 26**Títol:** *María Fernanda, “la Jerezana ”***Director:** Enrique Herreros**Guionista:** Enrique Herreros, Santiago Aguilar (diàlegs)**Productora:** Filmocéano**Any producció:** 1946**Gènere:** Drama**Localització:** Arxiu personal**Intèrprets principals:** Nati Mistral (María Fernanda), José Prada (Comisario), Elena Caro (Carmen), José Jaspe (Ricardo).**Nom personatge:** María Fernanda (Nati Mistral)**Personatge antagonista:** María Asunción (Nati Mistral)**Tipus A-B-C:** A**Arxiu gràfic:** sí**Durada:** 1h. 37'**Més informació**

Pròleg...”Sobre el suelo del viejo Madrid, a principios de siglo...”

Argument

En una casa de Madrid, l'any 1910, apareix assassinada María Fernanda, la Jerezana, una coneguda artista de varietats. Aparentment, el mòbil no ha estat el robatori. L'única pista de la qual es disposa és una pintura que va ser trobada en el cos de la víctima i que porta al comissari fins al seu comprador, un pagès anomenat Ricardo Prado Rey, que mantenia una estreta relació amb la víctima. El comissari esbrina que la morta no és María Fernanda sinó la seva germana bessona, Asunción, que havia heretat una gran fortuna en morir el seu marit, i arriba a la conclusió que l'assassina és la cantant.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

Ricardo descobreix l'amor amb D. Fernanda, éssent Ricardo un home casat. Sorgeix el conflicte. L'ambició de Ricardo i María Fernanda marcarà la trama.

Descripció física df

Cabells negres, ulls negres i mirada intensa, boca grossa i maca, llavis fins.

Descripció psicològica df

Gelosa, mentidera, freda, distant, manipuladora.

Trets seductors personals

És tan bella com la seva germana bessona, però més seca, més distant i més misteriosa, cosa que la fa atractiva.
Quan canta és seductora, llança el barret al públic, explotant el seu encant.

<p>Antagonistes</p> <p>María Asunción, una dona bella i dolça, que viu per Ricardo, aparentment el seu enamorat.</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>Ricardo, al principi. M. Asunción, la dona assassinada al principi del film per M. Fernanda, que finalment resulta ser la germana bessona de M. Fernanda.</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Pinta que serveix per descobrir el misteri de l'assassinat. Arracades llàgrima, joies variades, barret negre caigut a banda dreta.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>Cupletista.</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>És arrestada, el destí està escrit “...<i>en su vida hay siempre una amenaza de fatalidad...</i>” diu la seva serventa.</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>Canta una cançó: “...<i>Campanas, si en los labios de los hombres sólo hay la Jerezana</i>”- solitud sentida, necessita d'una vida estable</p> <p>17'35”- “<i>Esta mujer te puede dar muchos disgustos, ten cuidado...</i>”- adverteix un amic a Ricardo.</p> <p>18'50” La seva seducció mentre canta provoca l'enfrontament entre Ricardo i el promès d'ella.</p> <p>42’- Conversa entre el comissari i María Fernanda, on ella li menteix sobre la seva coartada. (En aquest moment ella es fa dir Luisa).</p> <p>1h. 05'20”- María Fernanda enverina la seva germana amb el cafè.</p>

Fitxa nº: 27

Títol: *Nada*

Director: Edgar Neville

Guionista: Edgar Neville

Productora: Edgar Neville

Any producció: 1947

Gènere: Drama

Localització: Arxiu personal

Intèrprets principals: Conchita Montes (Andrea Ramos Brunet), Fosco Giachetti (Roman Brunet), María Denis (Ena Berenguer).

Nom personatge: Ena Berenguer (María Denis)

Personatge antagonista: Andrea Ramos Brunet (Conchita Montes)

Tipus A-B-C: A

Arxiu gràfic: sí

Durada: 1h. 15'

Més informació

Segons la novel.la homònima de Carmen Laforet.

Argument

Andrea va casa de la seva tia a Barcelona per estudiar lletres. Allà descobreix moltes intrigues familiars. Entre elles, el passat d'un músic oncle seu. A la facultat coneix Ena, una jove de bona família que manifesta un estrany interès per conèixer l'oncle Román. Després d'haver-los presentat, Andrea descobreix que la raó no és una altra que el desig de venjança per part de la seva amiga, donat que, uns anys abans, el músic va mantenir relacions amb la mare d'Ena i posteriorment la va abandonar.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

Utilitzar Román per venjar la seva mare.

Descripció física df

Morena, alta i esvelta, atractiva i elegant. De bona posició social.

Descripció psicològica df

Cruel, manipuladora, interessada, esnob, mentidera i coqueta.

Trets seductors personals

Jove i sofisticada, sap seduir els homes madurs.

<p>Antagonistes</p> <p>Andrea, una jove de poble, d'origens senzills, estable, responsable i interessada a cultivar-se.</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>Andrea, perquè li fa pensar que són molt bones amigues. Román, perquè el porta a la fatalitat fent-lo caure pel forat de l'escala. Jaime, el seu promès, a qui utilitza per distreure's i complaure Andrea i aconseguir que li presenti el seu oncle.</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Vesteix extremada: en un dinar informal du un abric de pell de lleopard.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>Estudiant de lletres, rica.</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>Es disculpa amb Andrea i la culpen de tot el que va passar, argumentant que era un boig i desequilibrat. De sobte, la trama fa un gir inesperat i Ena se li ofereix per viure a casa seva i estudiar a Madrid. Un final molt comercial⁷⁵⁰.</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>40' - Diu a Andrea que li organitzi una trobada amb el seu oncle Román. 55' - Ena comença a ignorar Andrea perquè comença a veure Román. Andrea adverteix Ena de com és Román sense saber les intencions reals d'Ena. 57' - Ena diu a Andrea: "...<i>No me asusta Román, solamente me asustan los hombres a los que no atraigo...</i>" 1h. 08'00"- 1h. 11' - Ena diu a Román:</p> <p><i>E -...Román, me has decepcionado...(riu exageradament)...me divierte conocer la vida de la gente....sus secretos...mírame a los ojos, mírame...</i> <i>R- Ena, ¿Tú me quieres?</i> <i>E- Sí, Román, te adoro.</i> <i>R- Entonces, todo lo que decías...</i> <i>E - Era mentira, haré lo que tu quieras, iré donde me mandes...</i> <i>R- Ena...eres mía, eres mía...</i></p>

⁷⁵⁰ Hueso explica: "Según JPP, la duración prevista del film era de 110 minutos. Sin embargo, la distribuidora, para acentuar su comercialidad y reducir su deprimente atmósfera, eliminó diversas secuencias y con ello personajes hasta reducirla a su metraje actual", *Op. Cit.*, pp. 278.

E- *(Torna a riure exageradament, activitat molt típica de la dona fatal)*
R- ¡Ena!
E- *¿Y tú eres el hombre peligroso que fascina a las mujeres? ¡ Me río de lo fácil que ha sido engañarte! ¡Me das pena y asco! ¡ Y ahora me voy!*
R- *¿Dónde vas? Ten cuidado, Ena.*
E- *No me das miedo, no me das miedo*
... *(entra Andrea)*
R- *No podemos dejar las cosas así...*
E- *Ya sabes lo que te he dicho...HOM-BRE PE-LI-GRO-SO*
R- *¡Ena! (I agafa una pistola)...¿Dónde vas? ¡ Ena! ¡Ven aquí! ¡Escúchame!*
¡ Vuelve!
A-*Déjame en paz, no exageres.,,*
R- *¡ Ena! ¡ Te digo que vuelvas!*
Grans riallades d'Ena, dins d'un ambient tens i claustrofòbic.
R- *¡ Ena! ¡ Calla! (I Román cau pel celobert de l'escala enmig d'un crit esfereïdor i les riallades d'Ena, embogida de plaer).*

Fitxa n°: 28

Títol: *Pepe Conde*

Director: José López Rubio

Guionista: Manuel Tamayo, Alfredo Echegaray

Productora: UFISA

Any producció: 1941

Gènere: Comèdia

Localització: Arxiu de la Filmoteca Española a Madrid

Intèrprets principals: Miguel Ligeró (Pepe Conde), Pastora Peña (María Luisa), Jesús Tordesillas (don Gaspar), Maruja Tomás (Mari Gloria).

Nom personatge: Mari Gloria (Maruja Tomás)

Personatge antagonista: María Luisa (Pastora Peña)

Tipus A-B-C: A

Arxiu gràfic: sí

Durada: 2h. 6'

Més informació

Film basat en el sainet de Pedro Muñoz Seca i Pedro Pérez Fernández.

És una dona fatal poc rellevant en la trama; apareix poc i només manipula quan paga al xofer perquè abandoni Pepe Conde i Doña Luisa.

Argument

El comte té visita de Madrid i fa que Pepe Conde es faci passar per ell, i així poder estar amb la seva estimada. El que no sap és que també hi ha la filla del convidat, que és molt maca i es diu Doña Luisa. Aquesta congeniarà amb Pepe Conde, cosa que provocarà la gelosia de Juan José, que s'ha anat enamorant d'ella. Mari Gloria, per tal de destruir la reputació de María Luisa, simularà una avaria en el cotxe en què aquesta viatja amb Pepe Conde, per la qual cosa hauran de passar la nit junts.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

L'aparició de Doña Luisa i l'encapritxament del comte fan que María Gloria trami el seu assassinat per tenir el camí lliure amb el comte

Descripció física df

Morena, amb cabells foscos i arrissats en cabellera. Té unes celles fines i molt expressives.

Descripció psicològica df

Gelosa, malenconiosa i dominant.

<p>Trets seductors personals</p> <p>La coqueteria i la seva forta presència. És sofisticada i transmet un aire de falsa debilitat.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>Doña Luisa</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>Pepe Conde Doña Luisa</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Mantó amb serrells, anell gros, collaret de perles amb el qual paga el conductor perquè tingui l'accident mortal.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>Cupletista</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>Desapareix de la trama</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>58'- Amenança el comte, perquè està gelosa 1h- Canta un cuplé, la lletra del qual és el relat del seu estat d'ànim, gelosa i dolguda perquè està enamorada del comte i percep que ell no l'estima de la mateixa manera. 1h.05'- Paga al xofer perquè deixi abandonats Pepe Conde i Doña Luisa.</p>

Fitxa n°: 29**Títol:** *El señorito Octavio***Director:** Jerónimo Mihura**Guionista:** Abad Ojuel**Productora:** Emisora Films**Any producció:** 1950**Gènere:** Drama**Localització:** No tenim constància de l'existència de còpia**Intèrprets principals:** Conrado San Martín (señorito Octavio), Mery Martin (miss Florencia), Elena Espejo (Laura, condesa de Trevia), Tomás Blanco (Carlos, conde de Trevia).**Nom personatge:** Miss Florencia (Mery Martin)**Personatge antagonista:** Laura, condesa de Trevia (Elena Espejo)**Tipus A-B-C:** A**Arxiu gràfic:** sí**Durada:** 1h. 15'⁷⁵¹**Més informació**

Segons la novel.la homònima d'Armando Palacio Valdés.

Argument

Després de deu anys d'absència, Carlos i Laura, els comtes de Trevia, tornen a la seva residència "La Segada", al poble de Vegalora. Amb ells arriba miss Florencia, la institutriu dels seus fills, que exerceix una enorme influència sobre el comte. A Vegalora viu el señorito Octavio, fill d'un ric prestamista, que està enamorat de la comtessa des de fa temps. Per aquest motiu, freqüenta "La Segada", on és especialment ben rebut pel comte, que pretén obtenir del seu pare un important préstec per resoldre els seus problemes econòmics. Laura també es mostra amable, cosa que fa que Octavio pensi que està enamorada d'ell. Miss Florencia insisteix al comte perquè fomenti les trobades entre Octavio i la comtessa.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

És la institutriu dels fills dels comtes i l'incident desencadenant del conflicte en la trama.

Descripció física df

Voluptuosa cabellera rossa, faccions nòrdiques, sofisticada.

⁷⁵¹ Dada extreta de:

http://www.mcu.es/bbddpeliculas/buscarDetallePeliculas.do?brscgi_DOCN=000024735&brscgi_BCSID=27ee6226&language=es&prev_layout=bbddpeliculasResultado&layout=bbddpeliculasDetalle.

<p>Descripció psicològica de</p> <p>Manipuladora, freda i decidida.</p>
<p>Trets seductors personals</p> <p>La seva bellesa nòrdica, que és molt diferent de l'estereotip de dona espanyola.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>Laura, la comtessa de Trevia.</p>
<p>Víctimes de la de</p> <p>Carlos, el comte de Trevia, que mor assassinat per miss Florencia.</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>No en tenim constància.</p>
<p>Professió de la de</p> <p>Institutriu</p>
<p>Destí de la de, missatge del film</p> <p>Desapareix de la trama, s'enten que és detinguda per l'assassinat del comte.</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>-----</p>

<p>Fitxa nº: 30 Títol: <i>La sirena negra</i> Director: Carlos Serrano de Osma Guionista: Pedro Serrano de Osma, Carlos Lazaga, Antonio Cabezas i José Vega Pico (adaptació). Productora: Producciones Boga Any producció: 1947 Gènere: drama Localització: Arxiu de la Filmoteca Española a Madrid Intèrprets principals: Fernando Fernán-Gómez (Gaspar de Montenegro), Isabel de Pomés (miss Annie), José María Lado (Solís), Maruja Asquerino (Trini). Nom personatge: Miss Annie (Isabel de Pomés) Personatge antagonista: Maruja Asquerino (Trini) Tipus A-B-C: A Arxiu gràfic: sí Durada: 1h 05'</p> <p>Més informació</p> <p>Film basat en la novel·la homònima de Doña Emilia Pardo Bazán És un film lent; no arranca l'acció fins al minut 30', amb la mort de la mare.</p>
<p>Argument</p> <p>Gaspar coneix una dama que té una filla que es diu Keti. La dama mor i ell es fa càrrec de Keti. Demana de casar-se amb Trini, però aquesta s'hi nega perquè haurà fer de mare de Keti. Gaspar torna a viure a casa de la dama amb la tutora de Keti, Keti i el seu protector. Gaspar troba un objectiu a la seva vida dedicant-se de ple a Keti i marxa a Galícia amb la institutriu i un preceptor, el senyor Solís. Allà, el preceptor pretén miss Annie- la institutriu- qui, a la vegada, s'ha enamorat de Gaspar.</p>
<p>Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama</p> <p>És la institutriu de la nena que queda òrfena i a la qual Gaspar fa de pare. És el pretext per a la trama.</p>
<p>Descripció física df</p> <p>Rossa, cabells arrissats en cabellera, alta, prima, ulls foscos.</p>
<p>Descripció psicològica df</p> <p>Ambiciosa, manipuladora; manipula el protector perquè mati Gaspar –que l'ha rebutjat a ella, possessiva.</p>

<p>Trets seductors personals</p> <p>La seva bellesa i el fet de que és decidida i determinada, cosa que inspira una seguretat que a ulls de la seva víctima masculina és enlluernadora.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>Trini</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>El señor Solís, el preceptor, que es deixa manipular per miss Annie per tal que mati Gaspar, de qui s'ha enamorat i que la rebutja. Keti, la nena, que mor al final del film d'un tret disparat per miss Annie, la dona fatal.</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Vestit llis i llarg –conservador-, cabells sempre recollits.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>Institutriu anglesa, professora i ensenyant de Ketty.</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>Desapareix de la trama, la sort del personatge no està resolta.</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>31'- Apareix a la trama la dona fatal, molt seriosa. 48'- Ella s'insinua mentre puja una escala de biblioteca i agafa un llibre. 54'- Baixa a la platja a parlar amb Gaspar i, quan estan a punt de besar-se, ell pren consciència que no sap on és Keti. 55' Trini i la tia Camila van a veure Gaspar. El visiten, i la tia Camila parla amb Trini per dir-li que s'afanyi o la institutriu aconseguirà Gaspar. 59'- Apareix miss Annie, al vespre, a veure Gaspar, li dóna una bufetada i marxa. 1h- Va a veure el protector, que està enamorat d'ella, i li diu que l'ha ultratjat; ella agafa una pistola i pretén matar-lo, però mata Ketty.</p>

Fitxa nº: 31**Títol:** *Sol de Valencia***Director:** José Gaspar Serra**Guionista:** Andrés Hurtado, Lope M. de Rivera (argument).**Productora:** Julio Elías (prod. Ej.).**Any producció:** 1941**Gènere:** Drama**Localització:** No tenim constància de l'existència de còpia**Intèrprets principals:** Leonor Fábregas (Amparo), Maruja Gómez (Pepeta), Joaquín Bergía (Manolo), José Ramon Giner (Pampol), Alicia González (Mary).**Nom personatge:** Mary (Alicia González)**Personatge antagonista:** Amparo (Leonor Fábregas)**Tipus A-B-C:** A**Arxiu gràfic:** sí**Durada:** 1 h. 23'**Més informació****Argument**

Amparo viu en un petit poble llewantí, presa de la malenconia pel record de Manolo, un jove amb qui va tenir relacions i que ara viu a Amèrica. Un dia, Manolo torna, però acompanyat d'una bella noia amb qui té una bona amistat, tot i que ella, secretament, està enamorada d'ell. Amb el reencontre reneix amb força l'amor entre Amparo i Manolo, cosa que provoca la gelosia de la jove americana, fins al punt que idea un pla per tal de fer fracassar el renovat idil.li. Així que un dia visita Amparo i li mostra una fotografia de Manolo, ella i un nen petit, fent-li creure a Amparo que el nen és d'ells, quan en realitat es tracta d'un nebot de Mary. Amparo fuig del poble desesperada i es refugia a l'església de la Verge dels Desemparats, on Manolo finalment aconseguirà trobar-la. Al final, tot es resol: Manolo i Amparo seran feliços.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

Porta la discòrdia entre els dos enamorats.

Descripció física df

Alta, esvelta, morena, amb els cabells llargs i arrissats. Hueso la descriu com "una bella muchacha"⁷⁵².

Descripció psicològica df

Mentidera i manipuladora, coqueta, presumida i sofisticada. Té un objectiu,

⁷⁵² Hueso, A.L. *Op.Cit.*, pp.366.

seduir Manolo i preservar-lo per a ella.
<p>Trets seductors personals</p> <p>El fet de ser americana, potser perquè la fa glamourosa. És una dona amb presència, molt alta i amb una cabellera morena destacada dins del seu físic, i que destaca pel fet que va vestida amb roba clara.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>Amparo</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>Manolo</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Sabates de taló extremades i urbanes, faldilla curta pels genolls, va maquillada i molt pentinada, cosa que contrasta amb l'ambient rural del film.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>No se'ns diu.</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>No se'ns diu el destí de la dona fatal; desapareix de la trama quan Manolo retroba Amparo. El missatge del film és: el bé triomfa damunt del mal.</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>.....</p>

<p>Fitxa nº: 32 Títol: <i>Su última noche</i> Director: Carlos Arévalo Guionista: Ricardo Mazo, José María Alonso Pesquera Productora: Exclusivas Floralva (acollida al Crèdit del Sindicato Nacional del Espectáculo amb 300,000 pessetes). Any producció: 1945 Gènere: Melodrama Localització: No tenim constància de l'existència de còpia. Intèrprets principals: Alfredo Mayo (Fernando), Paola Bárbara (Lilian), José Jaspe (Enrique), José María Lado (Jerry), Ana de Siria (doña Ana). Nom personatge: Lilian (Paola Bárbara) Personatge antagonista: doña Ana (Ana de Siria) Tipus A-B-C: A Arxiu gràfic: sí Durada: 1h. 41'</p> <p>Més informació</p>
<p>Argument</p> <p>Fernando trenca la relació amb la ballarina Lilian, que és el motiu de la seva ruïna econòmica i moral. Amb el propòsit de refer la seva vida, es refugia a l'Àfrica. Lilian i un cosí de Fernando, Andrés, comuniquen a la seva mare, doña Ana, que Fernando ha intentat suïcidar-se i que es troba en un estat gravíssim. La impressió causa la mort de la mare de Fernando, l'herència de la qual va a parar a mans d'Andrés, que es proposa disfrutar-la amb Lilian, de qui s'ha enamorat. Fernando, en assabentar-se de la notícia, torna a Espanya. En el judici, Lilian és absolta per falta de proves. Llavors, Fernando l'espera al seu pis i la mata. Arriba la policia i, en el tiroteig, mor Fernando.</p>
<p>Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama</p> <p>És la instigadora de la trama fatal.</p>
<p>Descripció física df</p> <p>Morena, guapa, glamourosa, cabells morens i arrissats en mitja cabellera, ulls grossos i celles primes i perfilades.</p>
<p>Descripció psicològica df</p> <p>Manipuladora, determinada, interessada, mentidera, resulta fatal per a tothom.</p>

<p>Trets seductors personals</p> <p>Glamourosa; el fet de ser ballarina ho propicia.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>Doña Ana, la mare de Fernando.</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>Fernando, que mor en un tiroteig. Doña Ana, que mor degut als efectes de la mentida tramada per ella i Andrés. Andrés, que és el titella de Lilian: per ella menteix i cedeix els diners de l'herència de Fernando.</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Abric i barret de pell de lleopard, un simbolisme evident.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>Ballarina.</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>Mor, assassinada per Fernando, que venja la mor de la seva mare.</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>-----</p>

H.2. FILMS TIPUS B⁷⁵³:

Fitxa nº: 33

Títol: *Alma baturra*

Director: Antonio Sau Olite

Guionista: Antonio Sau Olite

Productora: Ediciones Cinematográficas Kinefón (acollida al Crèdit Nacional del Espectáculo amb 390,000 pessetes).

Any producció: 1947

Gènere: Drama

Localització: No tenim constància de l'existència de còpia.

Intèrprets principals: María Luisa Gerona (Pilar), José Pelayo (Ángel), Rafael Vielva (Perico), Joaquín Regúlez (Señor Juan Manuel), Carmen Llanos (Señora Dolores).

Nom personatge: Pilar (María Luisa Gerona)

Personatge antagonista: Carmen Llanos (señora Dolores)

Tipus A-B-C: B

Arxiu gràfic: no

Durada: 1h. 8'

Més informació

Informació extreta de l'obra de Hueso, A.L. *Op. Cit.*, pp.34-35.

Argument

Andrés és un camperol que treballa les terres del senyor Juan Manuel, un acomodat llaurador de la ribera de l'Ebre. El jove pretén l'única filla de l'hisendat que, convençut de l'honradesa del jove, accepta el matrimoni. No obstant això, després del naixement del seu primer fill, Andrés queda vidu. Passat algun temps, Don Juan Manuel recomana al seu gendre que es casi amb una vídua que té molt bona posició econòmica, però Andrés s'ha enamorat de Pilar, una humil camperola que no l'accepta perquè tem que el sogre la rebutgi per la seva pobresa. L'amo de la granja en la qual treballa Pilar intenta abusar de la noia; Andrés s'enfronta al granger i cau malferit. La jove va a visitar-lo i fingeix que es casarà amb ell per tal que es curi. Andrés s'assabenta que Pilar es casarà amb un altre i, furios, va a l'església i aconsegueix impedir que se celebri el casament, conquerint finalment Pilar.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

Andrés es queda vidu i ella apareix com a possible segona dona. És el personatge que reactiva la trama i porta conflicte de nou, si no la pel·lícula s'acabaria al primer acte, amb la mort de la filla de Juan Manuel.

⁷⁵³ Recordem el que nosaltres entenem per dona fatal tipus B: dona jove, atractiva, però que, a diferència del tipus A, és víctima de les circumstàncies que l'envolten, que la duen a reaccionar de manera fatal i manipuladora. Acostuma a ser un personatge trist, que connota llàstima.

Descripció física df -----
Descripció psicològica df Manipuladora i mentidera.
Trets seductors personals És seductora quan va a visitar Andrés malferit i li diu que es casarà amb ell si es cura.
Antagonistes La senyora Dolores, la vídua en bona posició econòmica.
Víctimes de la df Andrés, que va seguint el rastre de Pilar i cau malferit per defensar-la.
Vestuari, atrezzo -----
Professió de la df Camperola
Destí de la df, missatge del film Es penedeix d'haver intentat casar-se amb un altre home i es casa amb Andrés.
Talls justificatius de l'arquetip Quan fingeix que es casarà amb ell. Quan pretén casar-se amb un altre.

Fitxa nº: 34

Títol: *Audiencia pública*

Director: Florián Rey

Guionista: Florián Rey

Productora: Suevia Films (acollida al Crèdito Nacional del Espectáculo amb 200,000 pessetes).

Any producció: 1946

Gènere: Melodrama

Localització: Arxiu personal

Intèrprets principals: Mary Delgado (Helen Fontain), Alfredo Mayo (Raoul Pitois), Paola Bárbara (Mary Holbain), José Nieto (abogado defensor).

Nom personatge: Helen Fontain (Mary Delgado)

Personatge antagonista: Marta Fontain (Porfiria Sanchiz)

Tipus A-B-C: B

Arxiu gràfic: sí

Durada: 1h.28'

Més informació

Cartell publicitari del film:

Argument

A Brussel·les se celebra una audiència pública amb molta expectació, en la

qual es jutja dues dones del delictes d'apropiació indeguda d'un bebè. Les encausades són Mary Holbein, una dama de l'alta societat, i la infermera Ana Braun. De mica en mica, s'anirà reconstruint la història, a través de les declaracions que tots els implicats en els fets van fent al llarg del judici. Cinc anys enrere, en un poble belga, Helen Fontain queda embarassada de Raoul, que l'abandona. La jove, repudiada pel seu pare, ha d'abandonar la casa i marxa a la capital. Allà dona a llum en un hospital on Mary Holbein- dona d'un enginyer- està seguint un tractament per infertilitat. Finalment, Mary adopta el nen i Helen es llança a la prostitució i a la beguda. Dos anys més tard, reapareix Raoul. Decideix no denunciar-los si pot anar veient el nen, però Helen els denuncia. Finalment s'absol Mary i Helen retorna al cafè i ofega la seva amargor en la beguda.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

Helen Fontaine, enamorada, s'entén amb un home sense estar casada; es queda embarassada d'ell, ell la deixa, i ella, en tenir el fill, el dona en adopció. És el pretext per a la trama.

Descripció física df

Morena, cabells arrissats i mitja cabellera, alta, amb corbes, molt guapa, celles fines, ulls axinesats.

Descripció psicològica df

Apassionada, sensible, dèbil i vulnerable, dependent dels homes afectivament, ferida. Queda tocada i es dona a la mala vida, les drogues i la beguda, al "desordre moral", com diu l'advocat defensor de la mare adoptiva, Mary Holbein.

No lluita pel fill.

Trets seductors personals

Maca, elegant i discreta, coqueteja amb la mirada. Sedueix sense adonar-se'n, amb la seva presència.

Antagonistes

La germana, Marta Fontaine, rossa, ulls clars, seca, poc apassionada, ho organitza tot perquè adoptin el nen de la seva germana, Helen, mare soltera.

Víctimes de la df

El seu fill, el pare ofès, que es desentén de la seva filla i dels seus amors ocults.

Vestuari, atrezzo

Collaret, escot, arracades brillants i petites, pell de bufanda al coll.
Sabates de taló alt, obertes pel davant, a retaló i blanques.

Professió de la df

Treballadora d'una fàbrica.
Es torna drogadicta, degut a la vida que té.

Destí de la df, missatge del film

És una dona perduda, de mala vida
El missatge del film és clar: per tenir fills s'ha de ser conservador, tenir posició i estar units.

Talls justificatius de l'arquetip

1. 25 30"- Diu Helen en sentir el veredicte del jutge, dirigint-se a Raoul: "...*La gente como nosotros, no tenemos derecho a los hijos...*"- i marxa, entra en un bar, i comença a beure, vestida com una prostituta. En l'escena següent, veiem Mary i el seu marit passejant el nen com una família feliç.

Fitxa nº: 35

Títol: *Barrio* (1 tipus B)

Director: Ladislao Vajda

Guionista: Antonio de Lara “Tono”, Enrique Llovet

Productora: Roptence S.A. para Faro S.A. Films, Doperfilme.

Any producció: 1947

Gènere: Drama

Localització: Arxiu de la Filmoteca Española a Madrid

Intèrprets principals: Milú (Ninón), Guillermo Marín (don César), Manolo Morán (Castro) Fernando Nogueras (el “Señorito”), Tony Leblanc (Luis)

Nom personatge: Ninón, la portuguesa (Milú)

Personatge antagonist: Paula (Irene Caba Alba)

Tipus A-B-C: B, víctima de la vida que viu, no manipula els homes, però sí que utilitza els seus encants a l’escenari.

Arxiu gràfic: no

Durada: 1h 19’

Més informació:

Basada en una novel·la de Georges Simenon.

És un cas d’intercanvi de dones fatals. D’una banda, Ninón és seductora, però no és conscient dels efectes que provoca en la vida dels altres. D’altra banda, apareix Paula, la portera de la casa on viu don César, que està ressentida amb aquest i fa córrer el rumor que ell és l’autor del crim. En aquest punt tenim una dona fatal tipus C.

Argument

Un assassinat al barri, a Las Escalerillas de San Bernardo. Han mort Don Ramiro.

En un barri portuari sòrid i miserable viu don César, un honest empleat que està enamorat de la cantant Ninón. El promès d’aquesta, conegut com el “Señorito”, comet un crim, i Paula, la portera de la casa on viu don César, fa córrer el rumor que ha estat ell. Un policia anomenat Castro descobreix el veritable assassí, però deixa passar el temps per tal d’aconseguir proves que l’inculpin. Al mateix temps, don César li proposa a Ninón de portar una vida sana i decent al seu costat, cosa que ella accepta de grat. Finalment, l’assasí confessa.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

Cupletista, còmplice de l’assasí per casualitat, ella no manipula ni organitza el crim.

Descripció física df

Morena, cabells morens i amb clip, llisos a l’arrel i ondulats fins a mitja cabellera.

<p>Descripció psicològica df Seductora i coqueta.</p>
<p>Trets seductors personals Té una doble cara, que fa que utilitzi un doble vestuari: conservadora de dia i sexi de nit.</p>
<p>Antagonistes Cielo, una veïna enamorada d'un obrer que arregla el paviment del carrer.</p>
<p>Víctimes de la df El señorito i tots els seus fans del cafè.</p>
<p>Vestuari, atrezzo Quan actua du una gavadina masculina de nit. Porta les espatlles descobertes, un vestit negre de tirants amb un tall a la cama dreta fins el genoll.</p>
<p>Professió de la df Cupletista, canta els desitjos que té de canviar de vida, sembla comú a totes les cançons.</p>
<p>Destí de la df, missatge del film Queda lliure i torna a cantar; no aconsegueix el seu objectiu, que és tenir una vida més còmoda.</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip 55'- Manipula els homes per tenir una vida millor, posició i diners. 1h.- Canta, vestida molt sexi.</p>

Fitxa n°: 36

Títol: *El clavo*

Director: Rafael Gil

Guionista: Eduardo Marquina, Rafael Gil

Productora: Cifesa (acollida al Crèdit Nacional del Espectáculo amb 951,853,70 pessetes).

Any producció: 1944

Gènere: Melodrama

Localització: Arxiu personal

Intèrprets principals: Amparito Rivelles (Blanca), Rafael Durán (Javier Zarco), Juan Espantaleón (Juan), Milagros Leal (señora autoritaria).

Nom personatge: Gabriela (es fa dir Blanca)

Personatge antagonista: no n'hi ha.

Tipus A-B-C: B

Arxiu gràfic: sí (Arxiu de la Filmoteca Española i Primer Plano).

Durada: 1h 27'

Més informació

A partir del conte homònim de Pedro Antonio de Alarcón. Als crèdits inicials apareix el següent: "Pedro A. de Alarcón escribió "El clavo" inspirándose en una causa célebre de la época, como si quisiera demostrar que nada hay tan insospechadamente novelesco como la realidad".

Argument

Mentre viu una relació de promesos amb Blanca, el jutge Javier Zarco rep la petició per prendre possessió del jutjat de Terol. Davant la imminent separació dels dos enmorats, Javier li demana a Blanca que es casi amb ell. Ella s'hi nega, adduint obscures raons. Davant la insistència de Javier, Blanca accepta, però amb un mes de termini. Al cap d'un mes, Javier, en no rebre notícies de Blanca, torna a Madrid: la noia ha desaparegut. Cinc anys després, trobem Javier prenent possessió del jutjat d'una petita població anomenada Mérida Nueva, i, mentre passen per la població, descobreixen un crani amb un clau clavat.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

És la conductora de la trama, sense ella no hi ha drama.
Només és dona fatal inicialment per amagar el seu passat.

Descripció física df

Guapa, esvelta, jove, morena, cabells arrissats, celles primes i expressives, prima, de llavis molsuts i ulls expressius.

Descripció psicològica df

Reservada, misteriosa, independent, segura, determinada, distant.

<p>Trets seductors personals</p> <p>El misteri en si mateixa la fa seductora, el fet de ser esmunyedíssa.</p>
<p>Antagonistes</p> <p>No n'hi ha.</p>
<p>Víctimes de la df</p> <p>Don Javier</p>
<p>Vestuari, atrezzo</p> <p>Barrets d'ala ampla tipus pamela, pells i capa, arracades grans, guants, anell amb pedreria; el barret li ombreja un ull.</p>
<p>Professió de la df</p> <p>No té ofici.</p>
<p>Destí de la df, missatge del film</p> <p>Reclusió perpètua de Gabriela (Blanca), gràcies al fet que Javier en fa la petició al rei. Tothom paga pels seus pecats, tard o d'hora.</p>
<p>Talls justificatius de l'arquetip</p> <p>11'45"- Diu Blanca a Javier: "<i>¿Para qué quiere saber usted mi nombre?...Si tanto interés tiene usted en olvidar un nombre más...llámeme...Blanca.</i>"</p> <p>17'04"- Blanca increpa a Javier: "<i>No quiero que volvamos a vernos ¿Lo entiende usted ahora?</i>"</p> <p>57'- Ella es jutja a si mateixa com a "<i>mujer misteriosa</i>" a la primera part del film, on es mostra molt misteriosa.</p> <p>58'45''- Unes nenes fan un comentari despectiu sobre ella, adduint el seu tarannà secretista.</p> <p>1h 08'- Explica els motius pels quals és una dona fatal, una assassina.</p>

Fitxa n°: 37

Títol: *Vértigo (també titulada Casta Andaluza/Frenesí)*

Director: Eusebio Fernández Ardavín

Guionista: Eusebio Fernández Adavín

Productora: Selecciones Capitolio, S. Huguet S.A. (acollida al crèdit Nacional del Espectáculo amb 1,600,000 pessetes).

Any producció: 1950

Gènere: Melodrama

Localització: Arxiu de la Filmoteca de la Generalitat de Catalunya

Intèrprets principals: Fernando Granada (Álvaro), Ana Mariscal (Blanca), Lina Yegros (María), Lola Ramos (Carmela).

Nom personatge: Blanca (Ana Mariscal)

Personatge antagonista: María (Lina Yegros)

Tipus A-B-C: B

Arxiu gràfic: no

Durada: 1h.27'

Més informació

És dona fatal donat que intenta manipular Don Álvaro i s'enfronta amb les dones que envolten el seu enamorat. Però és víctima del seu amor per ell, que alhora és família seva, i per aquests motius se'ns mostra feble. És dona fatal tipus B, víctima de les circumstàncies que l'envolten.

Argument

El matrimoni format pel duc Don Álvaro i la seva muller María no és feliç, ja que don Álvaro s'ha enamorat de Blanca. Ambdues dones s'enfronten, i Blanca acusa la duquessa de ser la culpable de la infelicitat de don Álvaro perquè no pot tenir fills. Disposada a reconquerir el seu marit, María li fa creure que els metges que li van diagnosticar l'esterilitat estaven equivocats. La duquessa es queda finalment embarassada, però manté el secret fins que en una processó de Setmana Santa es desmaia i es posa en evidència el seu estat. Quan neix el seu fill, María mor, i el duc es penedeix de la tragèdia que ha causat amb el seu egoisme i la seva infidelitat.

Motivacions per al sorgiment del personatge a la trama

Blanca està enamorada d'Álvaro i no entén com aquest es va casar amb una dona com María, malalta. El seu propòsit és que Álvaro la deixi i es casi amb ella. És el pretext per a la trama.

Descripció física df

Morena, boca grossa, llavis molsuts, alta i esvelta, cabells recollits i ben pentinats.

Descripció psicològica df
Determinada, independent, d'idees molt clares, molt segura.
Antagonistes
María, muller de don Álvaro.
Víctimes de la df
Álvaro.
Vestuari, atrezzo
Sempre molt elegant, barrets de flors tipus pamela.
Professió de la df
Cosina del duc- Álvaro-, és de bona posició i no té ofici.
Destí de la df, missatge del film
Quan Álvaro es queda vidu, Blanca torna per casar-s'hi, però ell ha promès a la seva difunta dona que no es casarà amb ningú més. Blanca marxa per sempre. El missatge del film és: cal ser fidel en el matrimoni.
Talls justificatius de l'arquetip
6'44"- 10'50"- Blanca descobreix Álvaro coquetejant amb la filla dels masovers de la seva finca. Presenciem l'enfrontament entre la dona fatal (Blanca) i una seductora (que ben bé podria agafar el relleu de la dona fatal en primera instància), que és interpretada per Lola Ramos.
18'20"-24'20"- Enfrontament entre María i Blanca.
1h. 05'- "... <i>Un hombre, un hombre, todo un hombre...</i> ", diu Álvaro en veure el seu fill néixer. La figura femenina se'ns mostra feble: la mare mor després de donar a llum un home. També se'ns mostra dolenta i desviada: la cosina que intenta seduir. I també primitiva i molt animal: la baialora que sedueix mentre balla.

